सर्गः २ क्रमेण निस्तीर्य्यच दोहदव्यथां प्रचीयमाना वयवा रराज सा । पुराणपत्रापगमादनन्तरं लतेव सन्नद्धमनोज्ञपल्लवा ॥ ७ ॥ दिनेषु गच्छत्सु नितान्तपीवरं तदीयमानीलमुखं स्तनद्वयं । तिरश्चकार भ्रमरावलीढयोः सुजातयोः पङ्कज कोषयोः श्रियं॥ ८॥ निधानगर्भामिवसागराम्बरां समीमिवाभ्यन्तरलीनपावकां। नदीमिवान्तःसलिलां सरस्वतीं नृपः ससत्त्वां महिषीममन्यत ॥ ९ ॥

क्रमेणेति। सा सुदक्षिणा रराज किं कृत्वा गर्भस्य पीडां क्रमेण निस्तीर्य्य परित्यज्य किं° सुदक्षिणा प्रचीयमानः वृद्धिं प्राप्नुवन्नवयवो यस्याः सा यथा पुराणानां प्राचीनानां पत्राणां नाशात् अनन्तरं लता शोभते किं° लता संजाताः मनोहराः पल्लवा यस्याः सा॥ ७॥ दिनेष्विति। अर्थात् दोहदस्य दिनेषु गच्छत्सु सुदक्षिणायाः स्तनद्वयं पङ्कजकोशयोः शोभां अधश्चकार किं° स्तनद्वयं नितान्तपीवरं अतिशयेन पुष्टं पुनः किं° ईषन्नीलं मुखं यस्यतत् किं° पङ्कजकोशयोः भ्रमराभ्यां व्याप्तयोः पुनः किं° सुजातयोः पुष्टयोरित्यर्थः ॥ ८॥ निधानेति। राजा सुदक्षिणां सगर्भां अमन्यत यथा निधिः गर्भेयस्यास्तां पृथिवीं किं° पृथिवीं समुद्रः वस्त्रं यस्याः सा तां अमन्यत पुनः यथा अभ्यन्तरे मध्यभागे लीनोऽग्निः यस्यास्तां शमीमिव पुनः यथा अन्तः मध्ये जलं यस्यास्तां सरस्वतीं नदीं इव॥ ९ ॥